

Montorro

Sant Agustí de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Extrem est del terme municipal
Emplaçament A 1200 metres del camí asfaltat que condueix al Santuari de la Mare de Déu dels Munts.

Coordenades:

Latitud: 42.07647
Longitud: 2.15566
UTM Est (X): 430157
UTM Nord (Y): 4658612

Classificació

Número de fitxa 08195 - 26
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XV - XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'edifici conserva l'estructura original, tot i que es va reformar cap al 1965. Els murs presenten vegetació a las parts més obagues i l'arrebossat de la façana principal està degradat. L'entorn més proper a la casa, on hi ha diverses estructures arquitectòniques en estat de ruïna, està descuidat i hi creixen bardisses, aconsellant desbrossar-lo.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00035
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 17/01/2006 - 01:00

Descripció

Montorro està situada a l'extrem est del terme municipal, a pocs centenars de metres del Santuari de la Mare de Déu dels Munts i just al límit amb el terme municipal de Sant Boi de Lluçanès.

Es tracta d'una masia de dimensions mitjanes, de planta baixa i un pis d'alçada, formada per diversos cossos diferenciats entre ells per l'alçada, el tipus de construcció amb pedra i la diferent alineació, que segueix una pauta horitzontal.

L'accés de la masia és a través d'una portalada que junt amb un mur de pedra d'uns dos metres d'alçada tanca la lliça. Annexats per la part exterior a aquest mur ens trobem diferents estructures, actualment en runes, que possiblement constituïen les corts o estables del bestiar.

El cos principal dedicat a l'habitatge, que va ser construït en dues etapes ja que una cantonera de carreus queda enmig de la façana, queda a la part esquerra annexats al qual es succeeixen dos cossos destinats a quadres en la planta baixa i a pallissa i graner al primer pis. Els murs d'aquest cos són de pedra petita i irregular amb arrebossat degradat per l'envelliment.

Les teulades dels diferents cossos, a diferent nivell, són de doble vessant amb aigües a la façana principal i han estat reformades, fet que queda reflectit amb els pilars d'obra vista i les bigues de portland.

La façana principal que es troba orientada al sud té una composició simètrica que es vertebrava a partir de la porta principal, que té brancals de pedra picada i llinda amb la data gravada de 1866, a més d'una inscripció, força malmesa per l'erosió, a on es llegeix amb dificultats "D. Anton de Vilar". Al voltant de la porta hi ha quatre finestres, dues a la planta baixa i dues al primer pis emmarcades amb pedra picada, com també el balcó que trobem sobre la porta principal.

La façana nord està construïda sobre roca natural seguint el pendent de la muntanya, presenta poques obertures, totes de dimensions petites i mostra vegetació, concretament heures, en diverses parts del mur.

A l'entorn de la masia trobem diverses construccions, una de les quals reformada recentment i que s'utilitza com a cobert. També hi ha una gran era, que excepcionalment té el perímetre tancat amb mur de pedra, el qual està reforçat amb contraforts a l'extrem oposat a la masia. També trobem altres estructures de pedra, actualment en runes, que probablement tenien un ús agropecuari.

Observacions:

Montorro té dos accessos. Sortint de la masia en direcció oest, s'arriba al cap de 1200 metres a la pista asfaltada que condueix al Santuari de la Mare de Déu dels Munts, passant a mig camí per la Casanova dels Munts. L'altre accés surt del cantó oposat, en direcció est i condueix fins a Sant Boi en un recorregut molt més llarg que voreja el massís dels Munts.

Història

La primera referència documental que trobem de Montorro data de 1472 en una venda de diversos masos que es troba en el tercer volum del fons patrimonial del Vilar de Sant Boi de Lluçanès, tot i que podem suposar que té un origen anterior.

La família de Vilar, del Vilar de Sant Boi, que en aquell temps encara es deia Vilarassau vivia a Montorro pels voltants de l'any 1600, abans d'establir-se a Sant Boi de Lluçanès. Jeroni Vilarassau, masover de Montorro junt amb la seva muller Paula, mor l'any 1612, i no és fins 30 anys més tard, el 1642, quan la família del Vilar de Sant Boi compra Montorro, que passa a formar part de l'extensa xarxa de masoveries del Vilar.

També es troba documentada en el Resum del cadastre reial del terme de Sant Agustí de Lluçanès, fet l'any 1716.

L'any 1866 es fa una reforma per encàrrec d' Anton de Vilar, fet que demostra que a la segona meitat del

segle XIX, Montorro seguia formant part del Vilar de Sant Boi de Lluçanès.

Bibliografia

MESTRE, P. Fira ramadera de l'Hostal del Vilar (Sant Agustí de Lluçanès), Cossetània, Valls, 1999
Fons patrimonial del Vilar de Sant Boi de Lluçanès. Llibre del mas Montorro, Volum 3.

